

Felsefe ve Devrim 2. Bölüm

06.06.2024 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Bölüm 2: Marksist “yansıma teorisi”, hakikati anlama ve dönüştürmede bilimsel bir yaklaşım olarak komünizmin önemi ve sahte “komünistlerin” buna yönelik oportünist saldırılarının reddedilmesi hakkında daha fazla

Birinci kısımda, Marksizm (komünizm) tarafından desteklenen ve uygulanan temel prensipten bahsettim: Bir şeyin doğru olup olmaması, onun objektif hakikate uygun olup olmamasına- onun *doğru bir yansıması* olup olmamasına- bağlıdır. Bu temel ilkeye saldıran ve asıl objektif hakikat yerine öznel, sözde “sınıf hakikatini” koymaya çalışan hatalı argüman çizgisini çürüttüm.

Marksist “yansıma teorisi” de komünizmin şu temel ilkesini bilimsel bir yöntem ve yaklaşım olarak içerir (ve genel olarak bilimin temeli budur): Hakikat, *objektif* olarak mevcuttur- herhangi birinin algısından, onun hakkındaki düşüncelerinden vb. bağımsız olarak- ve insanların bilinci, düşünceleri, fikirleri vb. *hakikat olarak var olan maddi gerçekliğin bir yansımasıdır*. Bu, maddi hakikati yaratanın ya da hakikatin gerçekte ne olduğunu belirleyen insanların-ya da bir tanrı ya da tanrıların- fikirleri, teorileri vb. olduğu yönündeki yanlış düşünceye doğrudan karşıttır.

Elbette (@BobAvakianOfficial) 21 numaralı sosyal medya mesajımda da belirttiğim gibi, insanın tanımlayıcı özelliklerinden biri şudur: “Gerçek dünyada var olmayan her türlü varlığı ve diğer şeyleri hayal gücümüzde yaratabiliriz.” Ancak hayal gücümüzde yarattığımız şey, zihnimizde yansıyan, gerçekte var olan şeylerden türemiştir ve bunların bir çeşitlemesidir. Örneğin, “tanrının” genellikle *maskülen* terimlerle düşünülmesinin nedeni budur- “Tanrı, Cennetteki Baba” (ya da bazen söylendiği gibi, “Üst Kattaki Adam”)- ve bu, *ataerkilliğin (erkek egemen) toplumun objektif gerçekliğinin bir yansımasıdır*.

Komünizmin gerçek bilimsel yöntemine ve yaklaşımına karşıt olarak, “sınıf hakikati” argümanı, proleterlerin -ya da daha genel olarak ezilenlerin- temel doğasında ve toplumsal konumunda onları, özgürleştirici bir devrimin gerekliliği ve temeli hakkındaki hakikati kavrama noktasında özellikle yetenekli kılan bir şeyin olduğu fikrini içerir. Bu düşünce, ezilen halk kitlelerinin *kuyrukçuluğuna* yol açar ve bazı çok zararlı konum ve eylemlere yol açabilir; çünkü gerçekte, en çok sömürülen ve ezilenler de dahil olmak üzere halk kitlelerinin “kendiliğinden” bakış açısı ve eğilimleri, büyük ölçüde, altında yaşamak zorunda kaldıkları bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel ilişkileri, işleyişleri, egemen fikir ve düşünce biçimleri tarafından şekillenir. Bunun kuyrukçuluğunu yapmak yerine, insanları bu zehirli etkilerden koparıp, aslında onların temel çıkarlarını temsil eden komünist devrimin yöntemini, bakış açısını, değerlerini ve hedeflerini benimsemeye kazanmak için keskin bir mücadeleye ihtiyaç vardır. (Bu, revcom.us adresindeki Bilimsel Komünist Teori ve “Kitle Çizgisi” Problemi başlıklı makalede daha detaylı olarak bahsettiğim çok önemli bir sorudur. Ve 1. kısımda belirttiğim gibi, Demarcations-journal.org’un 4. sayısındaki İshak Baran ve KJA’nın yazdığı “Ajith— Geçmişin Tortusunun Bir Portresi” başlıklı makale bu konuyu daha kapsamlı ele alıyor.)

Birinci bölümde de vurguladığım gibi:

Marksist/komünist teorinin “yansıma” prensibine saldırmak -bir kere daha tekrarlayayım ki bu teorinin bilimsel yöntem ve yaklaşımının temelidir- pek çok ciddi probleme sebebiyet verecektir. Bu kritik noktayı bir kez daha vurgulamak adına: **Bir kez dünyayı dönüştürme girişimi iddiaları bilimsel bir zemin üzerinden hareket etmeyi bırakır ve sübjektif eğilimler şeklinde ifadesini bulursa; kapı, olduğu gibi gerçekliğin ciddi biçimde tahrifine ve kimi zaman yüce amaçlar için bile korkunç eylemlere açılacaktır.** Ve bu saldırılarla tahriflerin komünist olduğunu iddia eden oportünistlerce yapılmasında müthiş bir ironi ve zarar vardır!Komünizmi daha tutarlı bir şekilde bilimsel ve tamamen kurtarıcı bir temele oturatarak öne sürdüğüm yeni komünizm, bu iflas etmiş ve tehlikeli yaklaşıma kesinlikle ve temelden karşı çıkıyor:

Yeni komünizm, “amaç araçları meşrulaştırır” şeklindeki zehirli nosyon ve uygulamayı *tamamen reddeder* ve komünist hareketten bunun kökünü kazımakta kararlıdır. Bu hareketin

“araçlarının” bilimsel temele dayanan devrim yoluyla tüm sömürü ve baskının ortadan kaldırılmasına yönelik temel “amaçlardan” kaynaklanması ve bunlarla tutarlı olması, yeni komünizmin temel ilkesidir.